

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: **M. U., F.**, *právne zastúpený: JUDr. Adriana Vysudilová, Advokátska kancelária, Paulínska 15/A, Trnava*, proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky**, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2261/2014-430 zo dňa 27. marca 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/114/2014-39 zo dňa 18. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/114/2014-39 zo dňa 18. júna 2015 **potvrdzuje**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu doručenu krajskému súdu dňa 10.06.2014, ktorou sa domáhal preskúmania

zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2261/2014-430 zo dňa 27.03.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 1673/257/2011 zo dňa 05.12.2011.

Prvostupňovým rozhodnutím Krajský pozemkový úrad v Bratislave v zmysle ustanovenia § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“) námietkam žalobcu zo dňa 21.06.2010, 04.08.2011 a 25.10.2011 nevyhovel.

Úlohou krajského súdu bolo preskúmať zákonosť rozhodnutia žalovaného č. 2261/2014-430 zo dňa 27.03.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie bývalého Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 1673/257/2011 zo dňa 05.12.2011, kde odvolanie žalobcu bolo zamietnuté. Prvostupňovým rozhodnutím Krajský pozemkový úrad v Bratislave nevyhovel námietkam žalobcu zo dňa 21.06.2010, 04.08.2011 a 25.10.2011 voči výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v katastrálnom území B..

Krajský súd v odôvodnení rozsudku dospel k záveru, že umiestnenie nového pozemku bolo v súlade s podmienkami dohodnutými v zásadách pre umiestnenie nových pozemkov (ďalej len „ZUNP“), ktoré boli prerokované so združením účastníkov pozemkových úprav dňa 08.06.2009, následne boli ZUNP zverejnené v dňoch 24.09.2009 do 26.10.2009 v obci Báhoň verejnou vyhláškou č. j. OPÚ/2007/448/2009-1330/JD zo dňa 18.09.2009.

Obsahom a cieľom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva na určitom území v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva.

Súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, podľa ktorej sa žalovaný nedostatočne vysporiadal s jeho námietkami tak, ako ich uviedol vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu, ohľadom primeranosti umiestnenia nového pozemku. Súd poukázal na znenie § 11 ods. 3 zákona o pozemkových úpravách, podľa ktorého musia byť nové pozemky primerané aj svojou polohou, pričom primeranosť polohy nie je konkretizovaná tak, ako je to napr. pre výmere a hodnote. Preto podľa názoru krajského súdu, správny orgán

postupoval zákonne, keď primeranosť polohy posudzoval predovšetkým v súlade so schválenými a platnými ZUNP. V zmysle platných zásad pre umiestnenie nových pozemkov, nové pozemky mali byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliadalo na výhody získané pozemkovými úpravami. Plochy poľnohospodárskej pôdy boli rozdelené do 16 samostatných blokov, bloky 14, 15 a 16 boli určené ako bloky samostatne hospodáriacich roľníkov.

V danom prípade podľa názoru súdu boli ZUNP v plnej miere akceptované a dodržané a do bloku 16 boli postupne umiestnení vlastníci, ktorí prejavili záujem o hospodárenie na novom pozemku, a to tak, že túto skutočnosť oznámili vyplnením dotazníka. Túto možnosť však predchodca žalobcu neurobil.

Krajský súd v Bratislave vzhľadom na uvedené dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru súdu správny orgán vec správne právne posúdil, rozsiahlym dokazovaním dostatočne a riadne zistil skutkový stav a v napadnutom rozhodnutí sa náležite vysporiadal aj s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas svoje odvolanie, v ktorom sa domáha, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo svojom odvolaní žalobca zdôraznil, že podstatou jeho námietok nie je otázka primeranosti nových pozemkov, čo do pomeru rozdielov výmery (v tomto prípade + 0,03%), alebo hodnoty – „bonitná cena“ (v tomto prípade sa jedná o rozdiel + 0,87%), ale čo do polohy – umiestnenia nových pozemkov a to vzhľadom na vzdialenosť od intravilánu obce. Práve v tejto otázke sa cíti byť predmetnými zmenami dotknutý, nakoľko sa mu prideliť pozemok v značnej vzdialenosti od intravilánu obce. Podľa jeho názoru

sa žalobca práve k tejto otázke nijako nevyjadril. Obdobne však podľa žalobcu postupoval aj krajský súd, ktorý dospel k záveru, že otázka konkrétnej polohy bola riešená prostredníctvom návratky, kde mali dotknutí vlastníci uviesť svoje zámery s pozemkami, a teda v tomto prípade, či majú záujem na pozemkoch hospodáriť. Nakoľko žalobca toto svoje právo nevyužil, a teda neprejavil včas svoj záujem, bol pozvaný na rokovanie medzi poslednými, a preto jeho pozemok bol umiestnený až za pozemky tých, ktorí ho takto predstihli.

Odvolať vo svojom odvolaní argumentuje skutočnosťou, že vzhľadom na odsunutie novovzniknutých pozemkov ďalej od intravilánu obce, čím jeho pozemky mali stratiť na „trhovej“ cene na rozdiel od „bonitnej ceny“, a teda konečnému schváleniu pozemkových úprav, predchádzal nesprávny postup správneho orgánu, s čím sa krajský súd nedostatočne vysporiadal.

Podľa návrhu zásad pre umiestnenie nových pozemkov zo dňa 05.06.2009, ktoré boli odsúhlasené, zo žiadneho bodu nevyplýva, že by sa vlastníkom ukladala povinnosť zasíelať návratky – naopak v bode 18. týchto zásad sa uvádza povinnosť správneho orgánu prerokovať s každým známym vlastníkom individuálne jeho návrhy a požiadavky – nikde v zásadách nie je prijatý postup, ktorým by sa zakladalo právo „*kto skôr príde, ten skôr melie*“ – k čomu v prípade žalobcu prišlo.

Žalobca tvrdí, že ak sa mala zachovať rovnosť účastníkov, rovnosť postavenia vlastníkov, bolo potrebné postupovať striktnie podľa týchto zásad a zákona, teda najskôr zhromaždiť všetky požiadavky, vyhodnotiť ich, vypracovať spravodlivý návrh a až následne pristúpiť k projektu a jeho prejednaniu.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril a žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadreniach, napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, pričom sa opiera o dôkazy riadne zistené a zdokumentované. Postupom žalovaného nebol žalobca ukrátený na svojich právach.

Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/114/2014-39 zo dňa 18.06.2015 ako vecne a právne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach odvolania, ktoré zodpovedá skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď verejné vyhlásenie rozhodnutia v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. zverejnil v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke www.nsud.sk.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. sa podľa ustanovení tejto hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami krajského súdu, ktoré zodpovedajú obsahu predloženého administratívneho spisu žalovaného. Po preskúvaní predložených dokladov je zjavné, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom, a to pri zachovaní rovnosti vlastníkov, v snahe dosiahnuť spravodlivé usporiadanie.

Najvyšší súd má za to, že krajský súd dostatočne popísal príslušné právne normy a analyzoval postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu jednotlivých rozhodnutí.

K námietke žalobcu, že správny postup mal byť taký, že sa ponajprv zhromaždia všetky požiadavky, atď. Najvyšší súd uvádza, že z predložených spisových materiálov je zjavné, že práve zvoleným postupom – vyplnenie dotazníka a následné kontaktovanie jednotlivých dotknutých vlastníkov pozemkov, pri dodržaní všetkých postupov a pravidiel o oznamovaní, slúžilo práve za účelom čo najpresnejšieho a najspravodlivejšieho preusporiadania novovznikajúcich pozemkov. Zvolený postup vzhľadom na rozsah riešenej veci – spolu 937 ha pôvody a 766 vlastníkov – zodpovedal racionálnemu a očakávateľnému postupu. Treba si uvedomiť, že právny predchodca žalobcu D. U. bol informovaný a poučený už dňa 23.04.2008, kedy si prevzal poučenie, dotazník s návratkou k projektu pozemkových úprav a výpis z Registra pôvodného stavu.

V samotnom poučení ako aj v podrobnom dotazníku – návratke, ktorá bola koncipovaná ako Predbežné prerokovanie návrhov a požiadaviek v konaní o pozemkových úpravách podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradov, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, sa uvádza upozornenie, že je určený na stanovenie priorít pri projektovaní nového stavu, pričom podpísaný dotazník má charakter záväzného vyjadrenia(!) vlastníka. Rovnako je v dotazníku upozornenie na skutočnosť, že v prípade nedoručenia

do 30 dní od jeho obdržania, bude vlastník považovaný za neaktívneho účastníka pozemkových úprav a v zmysle citovaného zákona (§ 17 ods. 2) a v jeho rozhodovaní ho bude zastupovať Slovenský pozemkový fond.

Návrh zásad bol ďalej prerokovaný so združením účastníkov pozemkových úprav dňa 08.06.2009, tieto boli následne zverejnené v dňoch 24.09.2009 až 26.10.2009 v obci Báhoň verejnou vyhláškou. Predmetný návrh ZUNP bol doručený právnomu predchodcovi žalobcu, D. U. dňa 14.10.2009 spolu aj s grafickou prílohou v ktorej sú vyšrafované bloky 14, 15 a 16 pre samostatné hospodárenie. V samotnom texte ZUNP sú popísané navrhované bloky a princíp umiestňovania nových pozemkov.

V zmysle Protokolu z vyhodnotenia schvaľovania Zásad pre umiestnenie nových pozemkov v Projekte pozemkových úprav v k.ú. B., vydaného Obvodným pozemkovým úradom v Senci dňa 07.12.2009 pod č. OPÚ/2007/448/2009-1968 boli Zásady pre umiestnenie nových pozemkov schválené účastníkmi pozemkových úprav, ktorí vlastní 99,58% výmery pozemkov v obvode PPU Báhoň. Súčasne Zásady pre umiestnenie nových pozemkov v PPÚ Báhoň boli zverejnené verejnou vyhláškou v obci Báhoň a Kaplná, doručené známym vlastníkom do vlastných rúk a dňom 07.12.2009 boli vyhlásené za platné.

Následne na podklade platných ZUNP a vyplnených Dotazníkov sa začal vypracovávať Návrh umiestnenia nových pozemkov. Právny predchodca žalobcu, D. U. bol pozvaný na deň 08.07.2010. D. U. neodoslal OPÚ Dotazník v ktorom by uviedol, že má záujem hospodáriť na novom pozemku, preto najväčšiu výmeru pozemkov mal navrhnutú do bloku III., ktorý bol určený na prenájom pozemkov.

D. U. však vyslovil žiadosť, aby jeho nové pozemky boli umiestnené v bloku XVI., v ktorom mal pôvodné pozemky, s tým, že na budúcom pozemku bude hospodáriť. V tejto veci mu bolo vyhovené a jeho pozemok bol zaradený za naprojektované pozemky iných vlastníkov v bloku XVI. Avšak ani s týmto riešením, z dôvodov uvádzaných vyššie, D. U. nesúhlasil a žiadal pozemok zaradiť bližšie k intravilánu, resp. k bloku „B“.

Už z uvedeného, bez toho, aby sme opätovne opisovali skutočnosti podrobne uvádzané v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Bratislave, vyplýva, že zvolený postup správneho orgánu vzhľadom na množstvo vlastníkov a rozsah úprav, ako aj na spôsob

upozornení a upovedomení účastníkov bol správny a zákonný.

Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje so zisteniami a závermi Krajského súdu v Bratislave. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil.

Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.

Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. júna 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková